

EUROOPAN PARLAMENTTI

1999

2004

Istuntoasiakirja

13. marraskuuta 2002

B5-0582/2002

PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

suullisen kysymyksen B5-0499/2002 johdosta

työjärjestyksen 42 artiklan 5 kohdan mukaisesti

Esittäjä(t): Enrique Barón Crespo, Karin Junker, Jo Leinen, Barbara O'Toole, Reino Paasilinna, Michel Rocard, Demetrio Volcic ja Phillip Whitehead

PSE-ryhmän puolesta

Tiedotusvälineiden keskittyminen

Euroopan parlamentin päätöslauselma tiedotusvälineiden keskittymisestä

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon neuvoston 3. lokakuuta 1989 antaman direktiivin 89/552/ETY¹ televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta, sellaisena kuin se on muutettuna 20. kesäkuuta 1997 annetulla direktiivillä 97/36/EY², ja etenkin sen 4 artiklan, joka koskee televisio-ohjelmien jakelun ja tuotannon edistämistä,
 - ottaa huomioon 23. joulukuuta 1992 moniarvoisuudesta ja tiedotusvälineiden keskittymisestä annetun Euroopan komission vihreän kirjan (KOM (1992) 480),
 - ottaa huomioon komission vihreästä kirjasta 20. tammikuuta 1994 antamansa päätöslauselman³, jossa se asettui kannattamaan vaihtoehtoa III/C ja pyysi komissiota laatimaan ehdotuksen direktiiviksi, jolla pyrittäisiin yhdenmukaistamaan tiedotusvälineiden omistuksen keskittymistä koskevat kansalliset rajoitukset,
 - ottaa huomioon 27. lokakuuta 1994⁴ antamansa päätöslauselman tiedotusvälineiden keskittymisestä ja moniarvoisuudesta,
 - ottaa huomioon Euroopan neuvoston ministerikomitean jäsenvaltioille 19. tammikuuta 1999 antaman suosituksen R (99) 1 tiedotusvälineiden moniarvoisuuden edistämiseen liittyvistä toimista,
 - ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean 30. maaliskuuta 2000 esittämät päätelmät "Moniarvoisuus ja tiedotusvälineiden keskittyminen" ja etenkin niiden kohdan 2.1⁵,
- A. katsoo, että perustamissopimukset sitovat Euroopan unionia yleiseen ja ehdottomaan velvoitteeseen puolustaa ihmis- ja kansalaisoikeuksia sekä ilmaisunvapautta, joka on perustava oikeus koko demokraattisessa maailmassa,
- B. katsoo, että Euroopan unioni on vahvistanut sitoutumisensa tiedotusvälineiden moniarvoisuuteen ja tiedonvapauteen EU:n perusoikeuskirjassa (11 artiklan 2 kohta),
- C. katsoo, että markkinoihin ja teknologiaan liittyvä kehitys voi sääntelemättömänä johtaa kaupallisten tiedotusvälineiden alalla vaarallisiin keskittymiin ja vaarantaa moniarvoisuuden, demokratian ja kulttuurillisen monimuotoisuuden,

¹ EYVL C 298, 17.10.1989.

² EYVL C 202, 30.07.97, s. 60.

³ EYVL C 44, 14.02.94, s. 177.

⁴ EYVL C 323, 21.11.1994, s. 157.

⁵ EYVL C 140, 18.5.2000, s. 19.

- D. katsoo, että asiaa koskeva EU:n asetusta vaikuttaa erityisen tarpeelliselta lähestyvän laajentumisen yhteydessä, jotta laajentuneen Euroopan perustana olisivat demokraattiset periaatteet,
1. korostaa, että ajankohtaiset asiat ja etenkin uutiset ja TV-uutiset ovat hyvin tärkeä kysymys ja että yhden markkinoita hallitsevan toimijan olemassaolon mahdollistama liiallinen valta voi paitsi vaikuttaa kilpailupolitiikkaan sisämarkkinoilla myös vaarantaa kansalaisyhteiskunnan ja demokratian asianmukaisen toiminnan;
 2. panee merkille, että tällainen ilmiö on yhä yleisempi monissa Euroopan maissa;
 3. kehottaa tarkastelemaan mahdollisuutta ottaa EU:n lainsäädännössä käyttöön käsite "puhdas kustantaja", jonka intressit olisivat keskittyneet pelkästään kustannusalalle eivätkä lainkaan muille talouselämän alueille;
 4. kehottaa Euroopan komissiota laatimaan direktiivin, jossa määritellään Euroopan tasolla kansallinen kehitys huomioon ottaen tiedotusvälineiden omistamista ja levitystä koskevat rajat, joiden tulee perustua yleisön tai levikin perusteella laskettuun markkinaosuuteen; korostaa, että tällainen EU:n direktiivi tarvitaan paitsi moniarvoisuuden ja ilmaisuvapauden takaamiseksi myös kulttuurillisen monimuotoisuuden säilyttämiseksi ja edistämiseksi;
 5. kehottaa komissiota esittämään Euroopan tulevaisuutta pohtivalle valmistelukunnalle asianmukaisen ehdotuksen, jotta tiedotusvälineiden vapauden periaate saisi entistä vankemman pohjan perustamissopimuksessa;
 6. kehottaa komissiota ehdottamaan rajoja julkisten varojen asianmukaiselle käytölle, jotta voitaisiin taata vapaa kilpailu ja edistää kulttuuria käsittelevien televisiokanavien perustamista sekä laadukkaiden ohjelmien tuotantoa julkisissa ja kaupallisissa verkoissa;
 7. kehottaa Euroopan komissiota edistämään menettelysääntöjä, joilla vaikutetaan tiedotusvälineiden sisältöön ja selvennetään mediateollisuuden työntekijöiden oikeuksia;
 8. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle, talous- ja sosiaalikomitealle, Eurooppa-neuvostolle sekä jäsenvaltioiden ja ehdokasvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.